

Mọi bạn đọc vßa là truyện ngắn vßa là lịch sử nßc nhà.

CHÚ TIỀU CHÙA CỜ PHÁP

Một buổi chiều, khi số Khánh Vân đang dạo bước ngắm hoa ở sân sau thì chợt nghe tiếng ngßi ở ngoài ào đầu phía trước. Chú tiều Công Sơn từ ngoài đi vào lát đất lại gần thấy:

- Bßch thấy, không biết ai đã đem một đứa bé trai bỏ trước cửa chùa. Nó đang khóc dữ quá. Cũng có một số thôn dân đang đứng quanh đây bàn tán xôn xao, xin thấy ra xem thử.

- Mô Phật, đó thấy ra xem sao!

Số thông thấy đi trước, tiều Công Sơn cũng vội gót theo sau. Nghe ngßi dân đang đứng quanh đứa trẻ thấy số đi ra thì đứng hßng vß số chụp tay xßa và nói như đứng lơ:

- Nam mô A Di Đà Phật!

- Mô Phật, chào các đàn vị!

Một ngßi đàn bà thấy:

- Bßch thấy, không biết con ai đem bỏ đây, nó khóc quá mà ai bỏ ng nó cũng không chịu. Chúng con đứng chờ rồi nhưng không thấy nào làm nó nín. Tôi nghĩ phải đứng như trông kßu quá!

Đứa trẻ khóc dữ dội trên một tấm vải thô màu nâu, đang quß tay quß chân khóc dữ dội. Số Khánh Vân tiến lại gần đứa trẻ, đứng nhìn nó. Đứa trẻ bỗng im bßt chăm chăm nhìn số rồi vßn tay lên như đòi bế ng. Mọi ngßi có vẻ ngạc nhiên lắm. Số quay lại hỏi:

- Thấy các đàn vị có ai biết đây là con ai và ngßi nào mang nó lại bỏ đây không?

Một ngßi đàn ông thấy:

- Bßch thấy, con đang gánh củi ngang qua đây thì thấy một ngßi đàn bà từ nơi này đi ra có vẻ hßp tßp lắm. Ban đầu con không để ý làm gì nhưng sau đó con nghe tiếng trẻ khóc, con ngạc nhiên nhìn lại thì thấy đứa trẻ này, khi thấy ngßi đàn bà đã khußt đứng một rồi. Con lại gần thì đứa trẻ càng khóc thét lên, con phải đi ra. Kß đó nhưng ngßi này kéo lại, thấy đứa như đó thấy ng ai cũng muốn bế ng nhưng ai đứa tay đứa là thấy như lại hét lên. Không ngß bây giờ thấy thấy nó lại im thin thít và đòi bế ng như vậy, kß cũng là một số lạ. Con nghĩ có thể đứa trẻ này có duyên với chùa.

Nhà số ngßi xußng cßnh đứa trẻ, nó默默 cßi với tay lên nhưng nhà số không bế ng, nói với mọi ngßi:

- Bây giờ các đàn vị hãy giúp thấy dò tìm ngßi nào đã đem con bỏ nơi này. Tìm ra, thấy số có cách nói chuyện và tìm gìßi pháp giúp thân nhân đứa trẻ. Thấy nghĩ ngßi nào đó chắc có một nỗi khổ tâm. Trong khi chờ đợi tìm ra tông tích đứa bé, thấy như một đàn vị nào đó đem đứa bé về săn sóc, chùa có thể phß cßp cho về một vị chết. Thấy xem tiếng đứa trẻ này không phải tấm thßng đâu. Nào, nó nín khóc rồi, đàn vị nào lại bế ng nó về đi!

Một ngßi đàn bà tiến lại:

- Thấy đứa con lo vị cß này cho!

Nháng khi ngái đàn bà đßa tay toan bßa trß thì nó gißy nßy và khóc thét lên. Ngái đàn bà cß gßng mßy lßn nhßng vô hißu.

- Thôi, con xin chßu!

Mßy ngái khác đßu thay nhau thß bßng nhßng đßa trß nhßt quyßt không chßu và cß mßt mßc đòi sß Khánh Vân. Sß Khánh Vân gßi chú tißu Công Sßn lßi bß thß thì ngái ta lßi ngßc nhiên thßy đßa nhß nín khóc và chßu cho bßng. Mßi ngái đßu cßi :

- Thôi, quß là thßng nhß có duyên vßi Phßt rßi!

Sß Khánh Vân lßy làm lß bßn khißn tißu Công Sßn bßng đßa nhß vào chùa. Khi đßc tißu Công Sßn bßng đi vào cßng thì thßng bé nhßn mißng cßi có vß thích chí. Sß Khánh Vân thßy vßy cũng cßi, quay lßi nói vßi mßi ngái :

- Mô Phßt, bây giß tßm thßi cß yên yên nhß vßy đß. Nhßng thßy nhß các đàn vißt phßi tìm gßp tông tích thân nhân đßa trß cho thßy nhß!

- Bßch thßy, chúng con sß cß gßng.

*

Tß khi chú bé đßc đßm vào chùa, tißu Công Sßn phßi bßn rßn hßn mßt chút. Tuy thß, đß bù lßi, cái không khí trong chùa lßi khßi sßc vui vß hßn. Chú bé không mßy khi khóc, không làm nßng. Nhßng khi sß Khánh Vân và tißu Công Sßn bßn kinh kß hoßc công vißc, chú bé mßt mình đùa nghßch vui vß vßi mßy món đß chßi chß không làm phißn ai hßt. Quá lßm, chú chß bò quanh trong phßm vi đßc tißu Công Sßn “khoanh vùng”. Sß Khánh Vân, tißu Công Sßn và nhßng khách đßn lß chùa đßu cßm thßy vui vß khi đùa chßi vßi chú bé. Chú tß ra rßt thông minh, bßt chßc tißng nói khá nhanh và bißt nghe lßi đßy bßo. Không nhß nhßng đßa trß khác, chú không ăn ußng ßu, không chßi đß. Khi cßn đi cßu đi tißu chú cũng kêu và chßngßi lßn giúp đß chß không bao giß làm bßy. Vào chùa đßc mßi ngày thì chú bißt ngßi. Sau đó không lâu chú đßc tßp đßng, tßp đi và chß ba tháng sau là chú có thß đi lui tßi khßp chùa.

Sß có mßt cßa chú nhß trong chùa không làm trßngßi vißc tu hßc bao nhiêu mà lßi tăng thêm sß vui vß nên sß cũng nhß tißu Công Sßn không còn nôn nóng trong vißc tìm tông tích thân nhân đßa bé nßa. Bßn tháng trôi qua, vßn không thêm đßc mßt tin gì khác vß gia đình chú nhß, sß Khánh Vân đành cßi :

"Con ai đßm bß chùa này,

Nam mô A Di Đà Phßt, con thßy, thßy nuôi!"

Bßy giß sß Khánh Vân mßi tính đßn vißc chßn mßt cái tên cho chú nhß. Không bißt con ai làm sao bißt hß gì? Sß suy nghĩ rßi quyßt đßnh cho chú nhß lßy hß Lý, hß cßa sß. Sß lßi đßt tên cho chú nhß là Công Ußn. ß trong chùa bên cßnh sß, tßt nhiên Công Ußn cũng trß thành chú tißu.

Truy n ng n Lich S : Chú Ti u Chùa C Pháp